

بررسی تاثیر ضخامت فیلم دی اکسید تیتانیوم بر ساختار فتوالکترو و عملکرد سلول خورشیدی رنگینه‌ای

کاوه نوروزی لواسانی - محمد حسین بازرگان

سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران

mbazargan@yahoo.com

kavehnorouzi@yahoo.com

واژه‌های کلیدی: سلول خورشیدی رنگینه‌ای - جریان مداری کوتاه - جذب رنگینه - ضخامت فیلم دی اکسید تیتانیوم - ولتاژ مداری باز

چکیده

الکتروود های دی اکسید تیتانیوم با ضخامت های مختلف ۷، ۱۴، ۲۸ و ۳۶ میکرون به روش لایه گذاری غلطکی (Squeegee printing) ساخته و سپس تحت عملیات حرارتی قرار داده شدند. ساختار پوشش فیلم های دی اکسید تیتانیوم توسط تصاویر میکروسکوپی الکترونی روبشی (SEM)، نشان داده شده است. آنالیز میکروسکوپ نیروی اتمی (AFM) نشان دهنده میزان افزایش زبری سطح فیلم ها با افزایش ضخامت بود و بالاترین فاکتور زبری مربعی میانگین mean square (Root slope) و میزان توسعه ناحیه سطحی (فاکتور ناهمواری‌ها) (Developed Interfacial Area Ratio) به ترتیب برای الکتروود دی اکسید تیتانیوم با ضخامت ۳۶ میکرون، ۷۳٪ و ۲۳٪ ثبت شد. با کمک آنالیز تعیین سطح ویژه (BET)، حجم تخلخل ها با افزایش ضخامت فیلم گزارش گردید و برای بالاترین ضخامت فیلم دی اکسید تیتانیوم کل حجم تخلخل ۰/۲۲۲۷ سانتیمتر مکعب بر گرم ثبت شد. تصاویر میکروسکوپ نوری از نمونه ها در ضخامت

های مختلف پس از حساس سازی آن ها در رنگینه، نشان دهنده افزایش درصد روشنایی رنگینه با افزایش ضخامت فیلم دی اکسید تیتانیوم بود. سلول های خورشیدی ساخته شده از ۴ نمونه ضخامتی، تحت شدت نور ۳۰۰ وات بر متر مربع قرار گرفتند. بالاترین راندمان و فاکتور گنجایش به میزان ۳/۹٪ و ۶۸٪ به ترتیب برای فتوالکتروود با ضخامت ۱۴ و ۷ میکرون ثبت گردید.

۱- مقدمه

در یک سلول خورشیدی، تبدیل نور به انرژی الکتروسیسته در سه مرحله انجام می گیرد: ۱- جذب نور ۲- جدایش بار ۳- تجمع بار. مکانیزم انجام مراحل بالا در سلول های خورشیدی مختلف متفاوت است. راندمان یک سلول خورشیدی به عملکرد هرکدام از این مراحل در سلول بستگی دارد و می توان بهترین عملکرد یک سلول را با طراحی و انتخاب مواد مناسب به حداکثر رساند. [1]